



ಶೂರ ಬಾಲಕೆ

ಚಿತ್ರ: ಕರ್ಮಿಧರ್ ಹಳೇಮನಿ

■ ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್
ಹರಪನಹಳ್ಳಿ

ಶೂರಿನ ರಾಜಕುಮಾರ ಅರ್ಜಿಂಹನಿಗೆ ಬೇಟೆಯಾದುವ ಹುಟ್ಟಿ. ಅದೊಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಕೆಲಸ್ಯಾನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಅಡವಿಗೆ ಹೋರಣಿ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಕಾಡು ಹಂಡಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿಧ್ಯು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹೋದ. ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂದ ಆ ಹಂಡಿ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಓಡಿ ಪಕ್ಷದ ಹೋಲಫ್ರೋಂದರ ಬೇಳೆಯ ನಡವೇ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತ್ತು. ಹೋಲವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತು ಎತ್ತರದ ಮುಕಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕವನೆ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತ್ತು ತರುಣೆ ಕುದರೆ ಸಾವಾರರು ಇತ್ತು ದೌಡಾಯಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಓಡಿ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ತಡೆದಳು. ಏದುರಿಗಿರುವ ವೃತ್ತಿ ತಮ್ಮನ್ನಾಳುವ ಅರಸುಪ್ತಿ ಎಂಬುದು ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಪಾಗಿತ್ತು.

ರಾಜಕುಮಾರರೇ, ದಯವಿಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಕುದುರೆಗನ್ನು ಓಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಬೇಳೆ ಹಾಳು ಮಾಡಬೇಡಿ, ಬೇಕಾದರೆ ನಾನೇ ಆ ಕಾಡು

ಹಂಡಿಯನ್ನು ಕೇಂದು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತ ಸುಂದರ ಬಾಲಕೆಯ ದೈಯ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾದರೂ ಈ ಬಾಲಕೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಹಂಡಿಯನ್ನು ಬರಿಗೈಲಿ ಬೇಟೆಯಾಡಬಲ್ಲಿಳು ಎಂಬ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರ ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಸಮೃತಿಸಿದ. ಬಾಲಕೆ ಬೇಳೆಯ ದಂರೊಂದನ್ನು ಕಿತ್ತು ತುದಿ ಚೂಪು ಮಾಡಿ ಹೋಲದ ಬೇಳೆಯ ನಡುವೆ ಹೊಕ್ಕಳು. ಕ್ಷಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹಂಡಿಯ ಬೇತ್ತಾರದೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನೇದು ತಂದು ಅವರೆದರು ಜೆಲ್ಲಿದಳು.

ಎಲ್ಲಿಗೂ ಅತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಆಗಲೇ ಸಂಜೀಯಾಗ ಹೊಡಿದ್ದಾದಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರ ಸ್ಯಾನಿಕರೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ವಮಿಸಲು ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ತೆರಳಲು ಅಣಿಯಾದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದ್ದೆಂದಲೇ ಜಿರತೆಯಾಂದು ರಾಜಕುಮಾರನ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆಗಿ ಅದನ್ನು ಬೋಳಿಸ್ತು. ಇನ್ನೇನು ಅದು ರಾಜಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ ಹಾರಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು ಎಂದು ಸಾಲು ಸಾಲು ಕಲ್ಲಾಗುಲು ಅದರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಹಾರ ಮಾಡಿದವು. ಜಿರತೆ ಎಷ್ಟೇನೋ, ಬಿಧ್ಯೆನೋ ಎಂಬಂತೆ ಪಲಾಯಿನ

ಹೇಳಿತು. ರಾಜಕುಮಾರ ಕಲ್ಲಾಗಳು ತಲರಿ ಬಂದ ದಿಕ್ಕಿನಡೆ ನೋಡಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಈ ದಿಕ್ಕಿ ಬಾಲಕವನೆ ಕೋಲು ಹಿಡಿದು ನಿತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕಾಪಾಡಿದ ಆ ಬಾಲಕೆಯ ಬಳಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದ.

ನಿನ್ನ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ವಿನಾದರೂ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ, ಏನು ಬೇಕು ಇಳು ಎಂದ.

ಆ ಬಾಲಕಿ ಹೇಳಿದಳು ಪ್ರಭು ನನಗೇನೂ ಬೇಡನ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಬಡ ಪ್ರಜಾಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕೃಪೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮನೆಯೆಡಿಗೆ ನಡೆದಳು.

ಮುರದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಅರಮನೆಯಿಂದ ರಾಜಭಟರು ಆ ಬಾಲಕೆಯ ಮನಗೆ ಬಂದು ಅವಕಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವಕಳ ತರೆಯಾಯಿಸಲು ಸ್ಯಾನಿಕರೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ವಮಿಸಲು ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ತೆರಳಲು ಅಣಿಯಾದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದ್ದೆಂದಲೇ ಜಿರತೆಯಾಂದು ಹೋದ ಇವರನ್ನು ಕುಳಿತ್ತಿರಿಸಿ ಆದರಿಂದ ಆ ಬಾಲಕೆಯನ್ನು ಸೋಸೆಯಾನ್ನಾಗಿ ಸ್ವಿಕರಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ವಿಜ್ಞಂಭಕೆಯಿಂದ ವಿವಾಹವೂ ಜರುಗಿತು. ಮುಂದೆ ಆ ಬಾಲಕ ಜಿತ್ತುರಿನ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಜನಪ್ರಿಯಳಿಸಿದಳು.